

غزل شماره ۹۵

مدام مست می‌دارد نسیم جعدِ کیویت
خرابم می‌کند هر دم، فریبِ چشمِ جادویت

پس از چندین شکلیابی شبی یارب توان دیدن
که شمع دیده افروزیم در محرابِ ابرویت

سوادِ لوحِ پیش را عزیز از بهر آن دارم
که جان را نسخه‌ای باشد ز لوحِ خالِ هندویت

تو کر خواهی که جاویدان جهان یکسر یارایی
صبارا کو که بردارد زمانی بُرقع از رویت

و گر رسم فنا خواهی که از عالم براندازی
براقشان تا فروریزد هزاران جان ز هر مویت

من و بادِ صبا مسکین دو سرگردانِ بی حاصل
من از افنونِ چشمت مست و او از بویِ کیسویت

زهی همت که حافظِ راست از دینی و از عقی
نیاید هیچ در چشمش به جز خاکِ سرِ کویت

تفسیر فال

اراده‌ی تو به گونه‌ای بسیار قوی و نیرومند است که توانایی این را داری که دنیای خود را به کلی دگرگون کنی. در نگاه تو، زیبایی‌ها و نعمت‌های زندگی به قدری چشم‌نواز و دلپذیر هستند که همواره با سرمستی در میانه‌ی آن‌ها سیر می‌کنی و از این منظر خوشنودی خاصی احساس می‌کنی. زیبایی‌ها چنان تو را مسحور کرده‌اند که گاهی فراموش می‌کنی که خزان نیز بخشی از چرخه‌ی زندگی است؛ فصل‌هایی که اگرچه ممکن است تلخ باشند، اما در خود نیز درس‌هایی مهم نهفته دارند. در برخی لحظات، خود را مانند بادی سبک و آزاد حس می‌کنی، با آرزوی آنکه همچون نسیمی سرگردان در آسمان‌ها پرواز کنی. اما باید توجه داشته باشی که این خیال‌ها بدون عمل نمی‌توانند برایت ثمره‌ای داشته باشند. بنابراین، با استفاده از اراده‌ی قوی و توانمند خود، دست به کار شو و دنیا و آخرت خویش را بساز. بی‌شک با تکیه بر نیروی اراده‌ات، قادر خواهی بود تا نه تنها بر چالش‌های زندگی غلبه کنی بلکه مسیرهای جدیدی برای رشد و شکوفایی خود ایجاد نمایی.

به کوشش : پارسی دی

منبع تفسیرها: آلامتو و سلام دنیا